

โครงการศิลปนิพนธ์ เรื่อง
การออกแบบ เลขนศิลป์แผ่นภาพโฆษณา
เรื่อง
ความปลอดภัยของเด็ก

โดย
นายสุรพล สีลาภาณุมาศ

วิทยาลัย
ท่าม
นำออกนอกห้องสมุด

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต

ภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์

คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

พ.ศ. 2530

PRINTING GRAPHIC DESIGN POSTERS

BY

SAFETY FOR CHILDREN

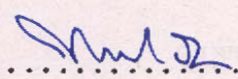
BY

SURAPOL LEELAPANUMAS

A THESIS SUMMITTED IN PARTIAL FUFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR BACHELOR ARTS
DEPARTMENT OF VISUAL COMMUNICATION DESIGN
FACULTY OF DECORATIVE ARTS
SILAPAKORN UNIVERSITY

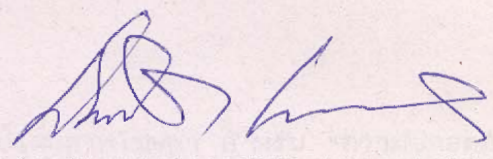
1987

คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้ศิลปินผู้นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบัณฑิต

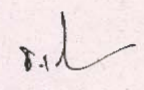
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเทพ ฉายปรีชา)

คณบดีคณะมัณฑนศิลป์

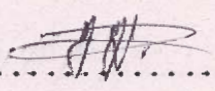
(อาจารย์บัณฑิต ผดุงวิเชียร)

หัวหน้าภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์

(... อาจารย์ ชลเดช ไชยรงค์ ...)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินผู้นี้

(... อาจารย์วิชาศิลป์ ฝั่งพณิช ...)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินผู้นี้

ภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์

คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชั้นนักศึกษา นายสุรพล สีลาภาณุมาศ

อาจารย์ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์

อาจารย์ ธนาทร เจริญกุล

อาจารย์ ล้ายขวัญ ศิริพงษ์

วันที่เสนอโครงการ 2 พฤศจิกายน 2530

โครงการศิลปนิพนธ์

1. หัวข้อที่จะทำการศึกษา

โครงการออกแบบ เลขนศิลป์แผ่นภาพโฆษณา สำหรับ "ความปลอดภัยของเด็ก"

PRINTING GRAPHIC DESIGN POSTERS OF SAFETY FOR CHILDREN

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อเสนอการออกแบบแผ่นภาพโฆษณาที่มีลักษณะที่อาจจะสามารถนำไปใช้ เป็นสื่อการสอนได้
- 2.2 เพื่อนำเอาลักษณะ เฉพาะตัวมาประยุกต์ใช้กับงานออกแบบจริง
- 2.3 เพื่อเสนอการออกแบบสื่อ เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของเด็กในรูปแบบของสื่อ เพื่อเสริมโฆษณา

3. ขอบเขตของการศึกษา

- 3.1 ออกแบบแผ่นภาพโฆษณา 10 ชิ้น

4. แผนดำเนินงานที่แสดงขั้นตอนในการศึกษา

- 4.1 ค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องอุบัติเหตุในเด็ก
- 4.2 วางแนวทางการออกแบบ
- 4.3 ออกแบบร่าง
- 4.4 แก้ไขปรับปรุงแบบร่าง และปฏิบัติงานจริง 50%
- 4.5 ปฏิบัติงานจริงทั้งหมด และรวบรวมข้อมูลจัดทำเอกสาร

5. ระยะเวลาของขั้นตอนในการศึกษา

- 5.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งออกแบบร่าง เวลา 3 สัปดาห์

- 5.2 วิเคราะห์และพัฒนาแบบร่าง เวลา 5 สัปดาห์
- 5.3 แก้ไขปรับปรุงแบบร่าง และปฏิบัติงานจริง 50% เวลา 5 สัปดาห์
- 5.4 ปฏิบัติงานจริงทั้งหมด และรวบรวมภาคเอกสาร เวลา 5 สัปดาห์
- 5.5 รวบรวมจัดทำภาคเอกสาร เวลา 3 สัปดาห์

6. ประมาณการค่าใช้จ่าย 8,000-10,000 บาท

7. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 7.1 เป็นแนวความคิดให้ผู้พบเห็นนำไปใช้ในวีดิทัศน์ประจำวัน
- 7.2 ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบ เลขคณิตสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะต่อเนื่องสัมพันธ์กัน
- 7.3 ได้เรียนรู้ถึงวิธีปฏิบัติ ปัญหาต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

8. บรรณานุกรม

- 8.1 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

บทคัดย่อ

1. ในโครงการศิลปนิพนธ์ฉบับนี้นั้น ข้าพเจ้าได้พยายามเล่นอสังกษณ์และความสามารถเฉพาะตัวที่มี ให้แสดงออกในรูปแบบของการใช้คำ การใช้ภาพประกอบ และการจัดวางองค์ประกอบของแผ่นภาพโฆษณา

2. ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกทางด้านความคิดออกมาให้มากกว่าการออกแบบทางด้าน GRAPHIC ข้าพเจ้าสิ่งเน้นในส่วนที่เป็น หัว เรื่อง (HEADLING) และพาดหัวรอง (SUBHEADLING)

3. ยี่งในแต่ละแผ่นภาพโฆษณาจะให้ความรู้สึกแตกต่างกันไปตามแต่หัว เรื่องที่ใช้ในส่วนที่เป็นภาพประกอบ ข้าพเจ้าต้องการที่จะใช้เป็นรูปเสริม (และอธิบาย) หัว เรื่อง และเนื้อเรื่องเท่านั้น จึงเป็นสังกษณ์ที่เบา ๆ ไม่เน้นออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน

กิจกรรมประกาศ

ความมีชีวิตที่ดี และปลอดภัยของเด็กทุกคนบนโลกนี้ คือคำขอบคุณสำหรับทุกคน
ที่ทำให้โครงการศิลปินพจน์นี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ เตี้ย (สิ้นบุญไปแล้ว) และแม่ที่เลี้ยงข้าพเจ้าให้พ้นวัยเด็ก
ด้วยความปลอดภัย จนโตมาทำศิลปินพจน์นี้ได้

สุรพล สีลาภาณุมาศ

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์	ก
ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์	ข
แบบฟอร์ม คอท.3 ขออนุมัติโครงการงานศิลปนิพนธ์	ค
บทคัดย่อ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
บทนำ	ช
อุปถัมภ์ในเด็ก	1
จิตวิทยากับการส่งเสริมสวัสดิศึกษาแก่เด็กเล็ก	4
วิธีการดำเนินงานในการหาข้อมูล, ผลการวิเคราะห์ข้อมูล, การออกแบบ, ขั้นตอนการทำงาน	7
ตัวอย่างแผนภาพโฆษณาในต่างประเทศ	10
แผนภาพโฆษณาที่จัดทำขึ้น	16
1. แผนภาพโฆษณาที่เตือนให้ระวังในการข้ามถนน	17
1.1 ชั้นที่ 1	17
1.2 ชั้นที่ 2	18
1.3 ขั้นตอนงานจริง	19
2. แผนภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ระวัง เด็กจะเกิดอุบัติเหตุขณะเล่นน้ำ	20
2.1 ชั้นที่ 1	20
2.2 ชั้นที่ 2	21
2.3 ขั้นตอนงานจริง	22
3. แผนภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ระวัง เรื่อง เด็กหิบบยามาทานโดยไม่รู้	23
3.1 ชั้นที่ 1	23
3.2 ชั้นที่ 2	24
3.3 ขั้นตอนงานจริง	25
4. แผนภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ห้ามไม่ให้เด็กเล่นว่าวที่มีเสาไฟฟ้า	26
4.1 ชั้นที่ 1	26
4.2 ชั้นที่ 2	27
4.3 ขั้นตอนงานจริง	28

	หน้า
5. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่มองเห็นภัยของของเล่น	29
5.1 ชั้นที่ 1	
5.2 ชั้นที่ 2	30
5.3 ขั้นตอนงานจริง	31
6. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่คอยดูขณะที่เด็กขึ้นลงบันไดหรือที่สูง ๆ	32
6.1 ชั้นที่ 1	
6.2 ชั้นที่ 2	33
6.3 ขั้นตอนงานจริง	34
7. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ไม่วางอาวุธร้ายแรงไว้ในที่ที่เด็กหยิบมาเล่นได้	35
7.1 ชั้นที่ 1	
7.2 ชั้นที่ 2	36
7.3 ขั้นตอนงานจริง	37
8. แผ่นภาพโฆษณาให้ผู้ใหญ่ระวัง เด็กจะได้รับอันตรายจากไฟฟ้า	38
8.1 ชั้นที่ 1	
8.2 ชั้นที่ 2	39
8.3 ขั้นตอนงานจริง	40
9. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ระวัง เด็กจะเอาของมีคมไปเล่น	41
9.1 ชั้นที่ 1	
9.2 ชั้นที่ 2	42
9.3 ขั้นตอนงานจริง	43
10. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ดู เด็กไม่ให้หนีไม้ขีดไฟมาเล่น	44
10.1 ชั้นที่ 1	
10.2 ชั้นที่ 2	45
10.3 ขั้นตอนงานจริง	46

บทนำ

การที่ข้าพเจ้าเลือกทำโครงการศิลปนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง ความปลอดภัยของเด็ก นั้น ข้าพเจ้ามีแนวความคิดและเหตุผลในการเลือกพอจะเขียนได้ดังนี้

ข้าพเจ้าได้พบเห็นวารสารในต่างประเทศ ที่มีการตีพิมพ์และรวบรวมสื่อต่าง ๆ ที่ได้มีการจัดทำขึ้นมา เพื่อเด็กในหลาย ๆ ด้าน เช่น ในด้านความปลอดภัย , สิทธิเสรีภาพของเด็กและการรณรงค์เพื่อให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็ก เป็นต้น ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าควรจะมีการทำอะไรบางอย่าง เพื่อเด็กในประเทศเราบ้าง

หวังว่าโครงการศิลปนิพนธ์นี้คงจะได้ทำให้เด็กมีคนคอยดูแลเอาใจใส่มากขึ้นกว่าเดิม

ข้าพเจ้าได้ทำงานชิ้นนี้ด้วยความเต็มใจและความสามารถ เพื่อให้บรรลุในสิ่งที่หวังไว้ (แม้จะได้ไม่หมดก็ตาม) ในโครงการศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้

คำลตราจารย์ นายแพทย์วิจิตร บุษยะโชตระ
 คณะแพทยศาสตร์รามาริบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
 กรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการป้องกัน
 อุบัติภัยในเด็ก
 อุบัติภัยแห่งชาติ ท้าเนียบรัฐบาล

อุบัติเหตุในเด็กและวัยรุ่นจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปจากผู้ใหญ่ ทั้งนี้เพราะเด็กมีความ
 เสี่ยงสูงเนื่องจากความจำกัดในรูปร่างและความเคลื่อนไหว มีอุปนิสัยชอบเสี่ยง ชอบลอง ขาด
 ความระมัดระวัง ขาดทักษะและประสบการณ์ ดังนั้นจึงทำให้เด็กมีอัตราการเกิดอุบัติเหตุและอัตราการ
 ตายสูงกว่าผู้ใหญ่มาก นอกจากนี้ยังรวมถึงการขาดความยั้งคิดซึ่งทำให้เด็กมักได้รับบาดเจ็บรุนแรงกว่า
 ผู้ใหญ่ จากการศึกษาในประเทศอุตสาหกรรมซึ่งมีสถิติค่อนข้างจะสมบูรณ์พบว่า อุบัติภัยเป็นสาเหตุ
 การตายที่สำคัญที่สุดของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี และประมาณร้อยละ 50 ของสาเหตุการตายทั้งหมด
 ของเด็กเกิดจากอุบัติเหตุ อักทั้งเด็กวัยรุ่น (อายุ 15-19 ปี) เป็นวัยที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจาก
 เด็กเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งจะเป็นเด็กก็ไม่เชิงจะเป็นผู้ใหญ่ก็ไม่ใช่ ผู้ใหญ่มองเด็กวัยรุ่นเหมือนเด็ก แต่เด็ก
 วัยรุ่นคิดว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่พอแล้วและอยากที่จะเป็นผู้ใหญ่ อักทั้งมีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในทาง
 สรีระวิทยา จึงทำให้เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมเฉพาะ ซึ่งทำให้เกิดความเสี่ยงสูง

สถิติอุบัติเหตุในเด็กที่ได้จากการศึกษาของศูนย์เด็กน่านาชาติที่ตั้งอยู่กรุงปารีส ประเทศ
 ฝรั่งเศสได้พบว่า

1. อุบัติภัยในเด็กมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ และเพิ่มขึ้นในอัตราสูง ทำให้อุบัติเหตุกำลัง
 จะกลายเป็นสาเหตุการตาย และสาเหตุการเจ็บป่วยสูงที่สุดของเด็กในอนาคตอันใกล้
2. เด็กที่ตายด้วยอุบัติเหตุ 1 ราย จะประกอบด้วยเด็กบาดเจ็บและป่วยจากอุบัติเหตุ
 ต่างๆต้องรับไว้รักษาในโรงพยาบาล 100-900 ราย (เฉลี่ย 1 ต่อ 500)
3. เด็กที่ตายด้วยอุบัติเหตุ 1 ราย จะประกอบด้วยเด็กพิการจากอุบัติเหตุ 1-4 ราย
4. ประมาณมากกว่าครึ่งหนึ่งของอุบัติเหตุในเด็ก จะมีอุบัติเหตุเกิดในผู้ใหญ่ร่วมด้วย

อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับเด็กอีกอย่างหนึ่งที่เราอาจจะไม่ได้นึกถึงได้แก่ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับ
 เด็กนักเรียนในโรงเรียน ผลจากการศึกษาของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปรากฏว่า
 ในแต่ละปีมีเด็กนักเรียนวัยประถมศึกษาทั่วประเทศได้รับอุบัติเหตุประมาณร้อยละ 4 ของจำนวนนักเรียน
 ทั้งหมด หรือประมาณ 1.5 ล้านคนและร้อยละ 2 ของจำนวนนี้ร่างกายของเด็กจะพิการบางส่วน
 เช่น ตาบอด แขนขาหัก นิ้วขาด เป็นต้น คิดเป็นจำนวนนักเรียนประมาณปีละ 3 หมื่นคน

อุบัติเหตุอีกประเภทหนึ่งซึ่งเกิดกับเด็กมากได้แก่ อุบัติเหตุจากการใช้ยา ในประเทศไทย
 เรายังไม่ได้มีการสำรวจ หรือศึกษาเกี่ยวกับอุบัติเหตุประเภทนี้อย่างทั่วถึง แต่พอที่จะนำสถิติจาก

ต่างประเทศมาแสดงให้เห็นจริงถึงความรุนแรงของอุบัติภัยจากการใช้ยาว่า มีมากกว่าที่เราคาดคิดทีเดียว ทั้งนี้ยังมีอุบัติภัยจากการใช้ยาปีละประมาณ 3 ล้านคน และประมาณร้อยละ 10 ของผู้ป่วย หรือ 3 แสนคน ในสหรัฐอเมริกาจะเกิดเป็นโรคประจำตัวหรือพิการ เช่น เป็นโรคตับพิการ ไตพิการ โรคหัวใจ โรคทางสมอง โรคระบบประสาทและโรคระบบทางเดินอาหาร เช่น โรคกระเพาะอาหาร สิวให้เป็นแผล หรือทะเล และประมาณร้อยละ 10 ของจำนวนนี้ประมาณ 30,000 ราย ผู้ป่วยถึงแก่ชีวิตเพราะการใช้ยาผิด และส่วนใหญ่ผู้ป่วยประสบอุบัติเหตุจากการใช้ยามักจะเป็นเด็ก และร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ป่วยเหล่านี้ได้ทำการศึกษาแล้วพบว่า เราสามารถป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้

สาเหตุการเกิดอุบัติภัยในเด็ก

- เด็กโดยธรรมชาติจะมีพฤติกรรมต้านแสวงหาหรือค้นคว้าสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด พร้อมกับการพัฒนาร่างกาย เช่น คลาน คืบเขี่ย ชีม ปีนป่ายและดึง เมื่อสิ่งแวดล้อมขาดการระวังก็จะทำให้เกิดอุบัติภัยขึ้น

- ธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นต้องการจะพิสูจน์ความสามารถของตนเอง และชอบปฏิเสธคำแนะนำของพ่อแม่ และผู้ปกครอง จึงทำให้มีการเสี่ยงต่ออุบัติภัยสูง

- พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ประเมินความสามารถของเด็กไม่ถูกต้อง หรือปล่อยปละละเลย มีความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นผลให้เกิดอุบัติภัยในบ้านขึ้น

- สาเหตุจากร่างกาย เช่น เด็กที่มีร่างกายไม่สมบูรณ์ ไม่สมบูรณ์ การประสานงานของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายไม่ปกติ ทำให้ปฏิกริยาตอบโต้ได้ช้า ล่าช้าคาดระยะทางผิดพลาด ความจริง

- ความกดดันทางจิตและสังคม เช่น เด็กที่มีปัญหาในครอบครัว เด็กยากจนขาดแคลน เด็กที่มีภาวะแวดล้อมที่มีความเสี่ยงสูง เด็กสาวพวกนี้อาจมีการแสดงออกด้วยอาการเจ็บป่วย เช่น ปวดหัว ปวดท้องเป็นประจำ

สำหรับปัญหาทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม จากการศึกษาพบว่า เด็กที่มีปัญหา เช่น ปัญหาทางครอบครัว มักจะทำให้เด็กเกิดความเครียด และมักจะประสบอุบัติเหตุได้บ่อยกว่าเด็กปกติทั่วไปถึง 2-3 เท่า เด็กที่ขาดมักจะมีพฤติกรรมขี้แค้นในสิ่งที่ตนขาดโดยการแสดงออกจะเกินขอบเขต หรือเป็นเด็กที่ขาดความอดทน โกรธง่าย และชอบก้าวร้าว

มาตรการในการป้องกันอุบัติภัยในเด็ก จะต้องได้รับความร่วมมือด้วยกันหลายฝ่าย ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน และการให้การศึกษาแก่ประชาชนทุกระดับ ทั้งในโรงเรียน ตั้งแต่

เด็กอนุบาลขึ้นมาจนถึงอุดมศึกษา และนอกโรงเรียน ประชาชนทั่วไปรวมทั้งแม่บ้าน โดยบรรลุหลักสูตรลัทธิศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ โดยผ่านสื่อมวลชนทุกแขนง ควรจัดทำหัวข้อเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในเด็กระดับอายุต่าง ๆ โดยเฉพาะอุบัติเหตุในบ้าน อันตรายจากสิ่งแวดล้อม สารพิษ ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก การจมน้ำ อุบัติภัยบนถนน และอันตรายจากของเล่น เป็นต้น

ส่วนใหญ่แล้วเด็กทุกคนย่อมเป็นที่รักของพ่อแม่ เด็กที่เติบโตในครอบครัวที่มีความสุขในชุมชนที่มีสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ทั่วไปดี ย่อมจะมีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ความรักจากครอบครัวและสิ่งแวดล้อมที่ดีเป็นสิ่งสำคัญต่อสุขภาพเด็กยิ่งกว่ายาและการส่งเสริมสุขภาพแบบใด ๆ ฉะนั้นเราจึงหันมาให้ความรักและความอบอุ่นแก่เด็ก เพื่อที่เด็กจะได้เติบโตเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป

• จิตวิทยากับการสอนส่วลัดศึกษาแก่เด็กเล็ก

การสอนวิชาส่วลัดศึกษานั้นควร เริ่มต้นตั้งแต่ชั้นอนุบาล หรือตั้งแต่เด็กเริ่มเข้าใจ ภาษาที่สั่งห้าม หรือแนะนำ ที่เลี้ยงหรือผู้แนะนำซึ่ง เป็นพ่อแม่ผู้ปกครองหรือญาติพี่น้อง หรือบุคลากร ที่รับจ้างเลี้ยงเด็ก ควรได้รับการฝึกอบรมการสอนส่วลัดศึกษาเบื้องต้น ในชีวิตประจำวันของเด็ก ที่อาจจะก่ออันตรายได้เอง หรือเด็กอาจจะเข้าไปในบริเวณที่เป็นอันตราย และมีผู้อื่นเป็นผู้ก่อ อุบัติภัยขึ้นก็ได้

การสอนให้เด็กรู้จักกับสาเหตุของอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน

เด็กทุกคนที่เริ่มเคลื่อนไหว เช่น คืบไต่คลานได้ ย่อมก่ออุบัติเหตุได้แล้ว ได้แก่เด็ก อายุไม่เกิน 2 ขวบ

อันตรายที่ควรระวัง คือ

1. การตกบันได ตกนอกชาน
2. การดึงกระดาษร้อนให้หกรด หรือภาชนะของร้อนหกรด การดึงตะเกียงหรือ ดวงเทียน
3. การดึงผ้าปูโต๊ะ อาจทำให้สิ่งของที่อยู่บนโต๊ะตกใส่ศีรษะและร่างกายเด็ก
4. การตกลงไปในบ่อน้ำ หรือตกน้ำถ้าอยู่ใกล้คลองหรือบริเวณนั้นเกิดน้ำท่วมขึ้นโดย

ฉุกเฉิน

การป้องกันอุบัติเหตุเด็กในวัยนี้ ควรใช้หลักจิตวิทยา คือ หาของเล่นให้เล่นร่วมกับ เพื่อน และควรมีแม่บ้านช่วยดูแลเด็กในอัตราเด็กสิบคนต่อผู้ดูแลไม่เกิดความเบื่อหน่าย และถ้าหากมี คอกกันเด็กสูงหนึ่งเมตร โดยเด็กปีนขึ้นไม่ได้ ก็จะปลอดภัยยิ่งขึ้นอีก เพราะในบางโอกาสผู้ดูแลก็ เด็กไปเข้าห้องน้ำ เด็กอาจเคลื่อนไหวออกมาจากห้องเลี้ยงเด็กได้

ในกรณีของการเลี้ยงเด็กตามบ้านก็ควรอนุโลมจัดป้องกันอันตรายจากสาเหตุดังกล่าวได้ เด็กในวัยสองถึงห้าขวบ วัยเตรียมอนุบาลถึงวัยอนุบาล

อันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากสภาพเด็กเล็กได้บ่อย ๆ คือ

1. การวิ่งชนเสาหรือของแข็ง
2. การชนปายและตกจากที่สูง
3. การตกน้ำ

4. การถูกกระแสไฟฟ้าดูด จากอุปกรณ์ไฟฟ้าหรือปลั๊กไฟ
5. การกินยาผิดหรือยาพิษ ยาฆ่าแมลง
6. การเล่นอาวุธอันตรายและวัตถุระเบิด
7. การลัดไม้ขีดไฟ และการก่ออัคคีภัย
8. การถูกรถทับขณะข้ามถนน
9. การถูกอาวุธคมบาดหรือแทง

การล่อนให้เด็กในวัยอนุบาลปลอดภัย

ควรสอนภาคปฏิบัติ โดยทำให้ดูในทุกเรื่องที่เป็นการป้องกันอุบัติเหตุ เช่น

1. วิธีการเดินข้ามถนนอย่างปลอดภัย
2. วิธีการขึ้นหรือลงบันไดอย่างปลอดภัย
3. วิธีการหัดว่ายน้ำ
4. วิธีการกินอาหาร และดื่มน้ำ
5. วิธีการกินยาต่าง ๆ
6. วิธีการหลีกเลี่ยง ล่ารพิษ หรือสัตว์มีพิษ หรือสัตว์ร้าย
7. วิธีการปีนต้นไม้อย่างถูกวิธี
8. วิธีการใช้มีดปอกผลไม้
9. การสอนวิธีหลั่มอย่างปลอดภัย

คู่มือความปลอดภัยเบื้องต้น เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เด็กเล็ก

1. การข้ามถนน
  - หยุดเหลียวมองดูรถทั้งสองข้าง ซ้าย ขวา ก่อนก้าวลงถนน
  - ข้ามถนนที่ทางม้าลาย
  - ระวังรถที่ขับเร็ว
  - ระวังเวลาฝนตก ถนนลื่น
  - ระวังเวลากลางคืน หรือมีหมอกควัน
  - ระวังแสงแดดเข้าตาคนขับรถ
  - ระวังแสงไฟลู่แยงตาคนขับรถที่ลวนกัน
  - ระวังถนนกว้าง

- อย่าวิ่งข้ามถนนโดยเด็ดขาด
- ควรถือกระดาษสีขาวในตอนกลางคืน
- ให้สัญญาณข้ามถนน โดยโบกมือขึ้นสูงแล้วเดินข้ามเมื่อรถลดความเร็วลงแล้ว
- อย่าเดินเคียงกันถนน
- อย่าหยอกล้อกันกลางถนน
- อย่าเก็บของตกกลางถนน
- อย่ารูดเด็กเล็กข้ามถนน ควรอุ้ม
- อย่าให้เด็กวิ่งข้ามถนนเอง ต้องรูงข้ามถนน
- อย่าหักท่ายเพื่อนหรือคนรู้จักขณะข้ามถนน

วิธีการดำเนินงานในการหาข้อมูล

เริ่มจากการไป รพ.เด็ก เพื่อขอข้อมูลและแผ่นภาพโฆษณาที่จัดทำขึ้น แต่ได้เพียงข้อมูลบางอย่างเท่านั้น

ต่อไปข้าพเจ้าได้ไปที่ กทม. ซึ่งเป็นที่จัดพิมพ์แผ่นภาพโฆษณา เพื่อให้ประโยชน์ต่อประชาชน แต่ได้รับคำตอบว่าเลิกพิมพ์ไปแล้ว

ต่อมาข้าพเจ้าสังเกตเห็นในรายการสัปดาห์ที่ 6 ทางโทรทัศน์ช่อง 3,9 เป็นรายการโทรทัศน์ที่เสนอเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุต่าง ๆ ข้าพเจ้าจึงได้ไปติดต่ออย่างสำนักงานป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุในเด็กที่มีจัดทำขึ้นในลักษณะที่เป็นเอกสาร แต่ไม่มีการจัดทำในลักษณะที่เป็นแผ่นภาพโฆษณา

ข้าพเจ้าจึงได้รวบรวมข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์และพิจารณา เพื่อเลือกหัวข้อที่จะมาทำแผ่นภาพโฆษณา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนั้นแสดงว่าในประเทศไทยไม่มีการจัดทำแผ่นภาพโฆษณาที่เป็นเรื่องความปลอดภัยของเด็กโดยเฉพาะ จะมีก็แต่เพียงเป็นบทความที่สอดแทรกอยู่ในหนังสือต่าง ๆ หรือเป็นสิ่งพิมพ์ที่แจกจ่ายให้กัน เฉพาะคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กในเรื่องความปลอดภัยเท่านั้น ไม่เป็นที่เผยแพร่ให้คนทั่ว ๆ ไป พบเห็นได้โดยสะดวก

ดังนั้นการจัดทำแผ่นภาพโฆษณาของข้าพเจ้านั้น จึงสมมติให้มีการจัดทำขึ้นโดยห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องต้นทุนทางการผลิต ทั้งยังนำไปใช้เป็นสื่อเสริมการโฆษณา เพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับทางผู้จัดทำ

จากการวิเคราะห์และศึกษาข้อมูลที่ได้มานั้น ข้าพเจ้าได้เลือกหัวข้อที่เป็นอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ได้ดังนี้

1. การข้ามถนน
2. การว่ายน้ำ
3. การรับประทานยาผิด
4. การเล่นว้าว
5. ภัยจากของเล่น

6. ระวัง เด็กขณะที่อยู่ในที่สูงหรือระหว่างชั้นบันได
7. อารูร่ายแรง
8. อันตรายจากไฟฟ้า
9. อันตรายจากของมีคม
10. อันตรายจากไม้ขีดไฟ

การออกแบบ

ในการออกแบบนั้นข้าพเจ้าต้องการที่จะให้งานออกแบบออกมามีลักษณะที่ให้ความรู้สึกที่สบายไม่เป็นเรื่องที่น่ากลัวรุนแรงคนไม่อยากจะดู จึงใช้โทนสีที่สะอาด

และคิดว่าแผ่นภาพโฆษณาทั้ง 10 ชิ้น มีหัวข้อที่แตกต่างกันออกไป ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะเน้นเรื่องด้วยการใช้หัวเรื่อง เพื่อให้เกิดความสนใจ เพื่อให้งานแสดงออกมาในลักษณะที่เหมือนกัน โดยใช้หัวเรื่องให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ หลายด้าน เช่น

- รู้สึกคล้อยตาม
- รู้สึกเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบ
- รู้สึกจุกคิด
- รู้สึกถูกเตือน
- รู้สึกว่าถูกกระทบกระเทือน
- และอื่น ๆ

ในส่วนที่เป็นภาพประกอบ เป็นภาพประกอบที่ใช้เพียงเพื่อจะอธิบายหรือเสริมหัวเรื่องเท่านั้น เป็นภาพที่ให้ความรู้สึกสบายไม่น่ากลัว

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญในการกำหนดความคิดในการออกแบบแผ่นภาพโฆษณานี้คือ กลุ่ม

เป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของโครงการนี้ก็คือ พ่อ แม่ ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ

ขั้นตอนการทำงาน

ในส่วนที่เป็นหัวเรื่องจะมีการคิดคำที่จะใช้เป็นหัวเรื่องขึ้นมา โดยเลือกเอาคำที่มีความหมายดีเป็นคำคล้องรูปหรือคล้องเสียง ง่ายในการจดจำ และสะดุดตาในความรู้สึก

- เทคนิคที่ใช้ในงานจริง : หัวเรื่อง และ COPY ละใช้เทคนิค SILK SCREEN

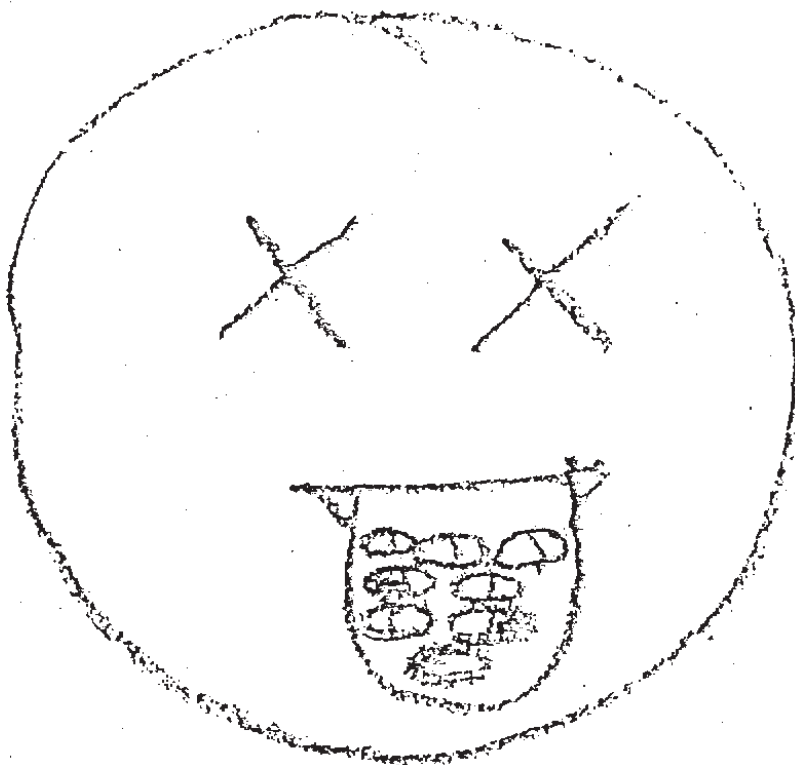
ส่วนที่เป็นภาพประกอบ เมื่อเลือกคำที่จะใช้เป็นหัวเรื่องได้แล้วก็มาคิดภาพประกอบ โดยใช้หลักว่าภาพประกอบที่จะใช้ เป็นเพียงภาพประกอบที่มาเสริมหรืออธิบายหัวเรื่องให้ชัดเจนขึ้น

- เทคนิคที่ใช้ในงานจริง : ภาพประกอบเขียนโดยใช้สี POSTER ลักษณะสีเป็นสีที่ไม่จืดจาง แต่มีความชัดเจน

สำหรับการทำให้แผ่นภาพโฆษณาที่มีขอบเขตที่แน่นอน เพราะเป็นพื้นสีขาว (เหตุที่ใช้พื้นสีขาวเพราะต้องการให้งานที่ออกมาดูสะอาดตา คำนึงถึงความรู้สึกสบายเป็นหลัก) จึงต้องมีการกำหนดขอบเขตที่แน่ชัด การกำหนดขนาดของแผ่นภาพโฆษณาที่ได้ใช้จุดและเส้นเป็นตัวกำหนด

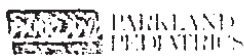
- เทคนิคที่ใช้ในงานจริง : จุดและเส้นที่ใช้ในงานจริง ใช้เทคนิค SILK SCREEN

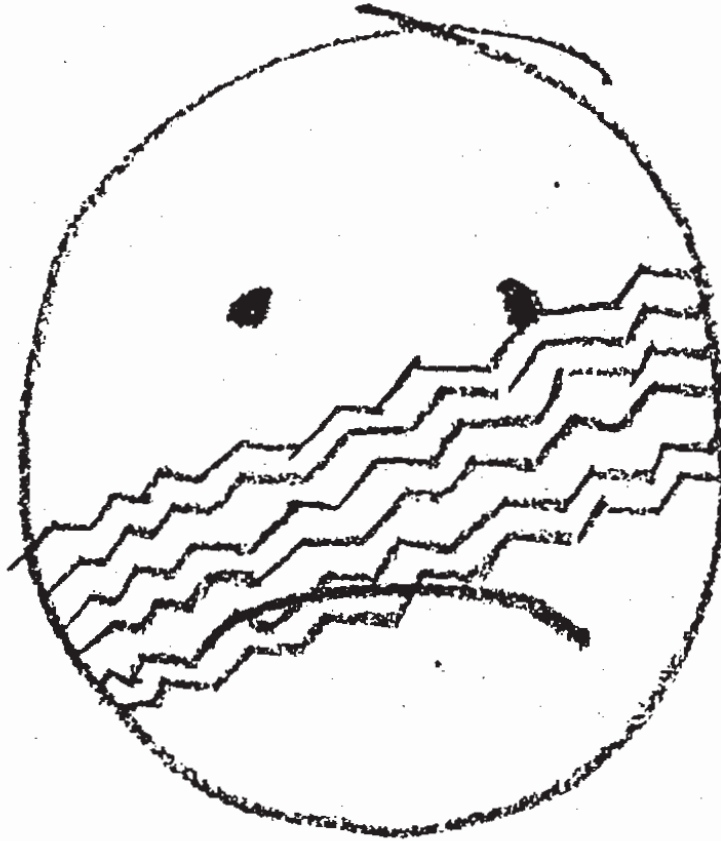
ตัวอย่างแผนภาพโฆษณาในต่างประเทศ

Too much medicine can make you sick.

Ignore your health and it will go away.

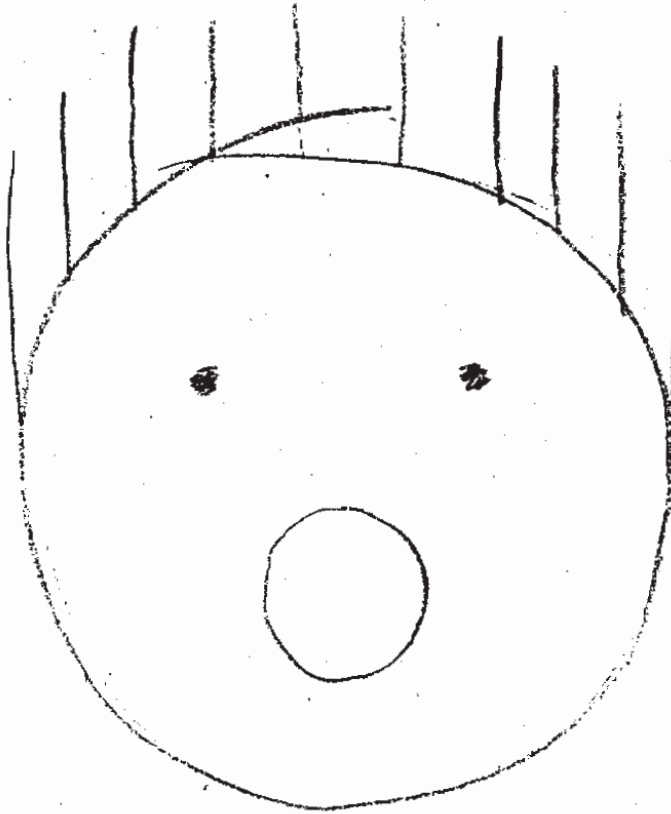

Look both ways before you cross the street.

Ignore your health and it will go away.

PARKLAND PARKLAND
PEDIATRICS

Be careful when using electricity.

Ignore your health and it will go away.

TODAY, JOEY IS FIXING HIS OWN LUNCH. COOKIES AND DRAIN CLEANER.

To a small child, even bad things can look good enough to eat or drink. It's up to you to keep them out of reach.

MINNESOTA POISON CONTROL SYSTEM
TWIN CITIES: 221-2113 MINNESOTA: 1-800-222-1222

201
1/01
2530
027

POISONS ARE EASY TO SWALLOW. BUT THE CONSEQUENCES AREN'T.

Don't find yourself regretting a preventable child poisoning later. Keep poisons out of reach now.

 MINNESOTA POISON CONTROL SYSTEM
TWIN CITIES: 221-2113 MINNESOTA: 1-800-222-1222

006775

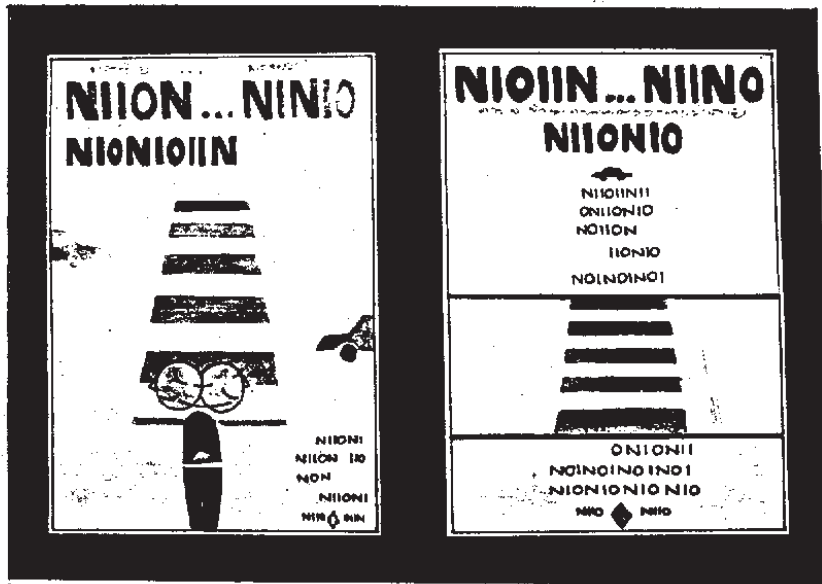
24.พ.ค.2533

วิฑฒานพพช
ทว
พวอภพคทองสมค

แผ่นภาพโฆษณาทั้ง 10 แผ่น
(ขนาด 14" 20")

1. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ระวังในการข้ามถนน

1.1 ชั้นที่ 1

หัวข้อเรื่องที่เกิดขึ้น

: ทางม้าลาย ไม่ใช่เครื่องช่วยชีวิต

: ม้าลาย ม้าลาย

: แค่ทางม้าลาย . . . ยังไม่พอ

: ทางม้าลายไม่ช่วยอะไร . . . หากคุณไม่ช่วยตัวเอง

: มองซ้าย . . . มองขวา

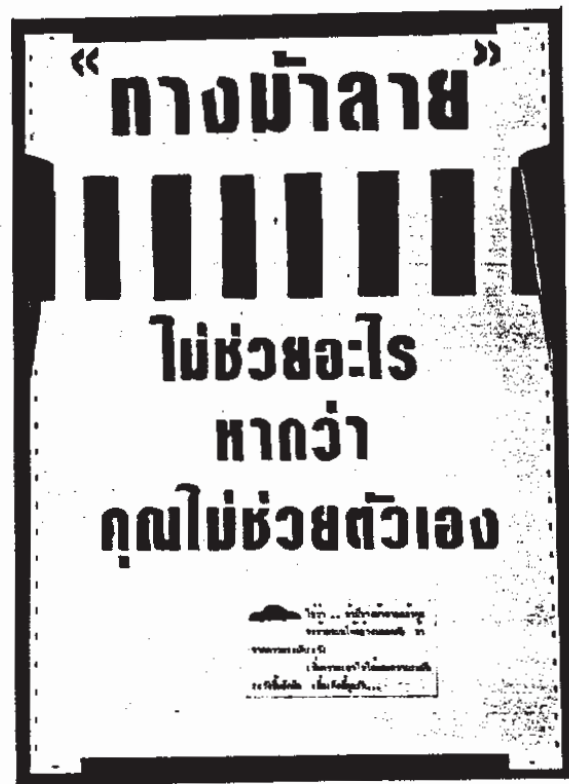
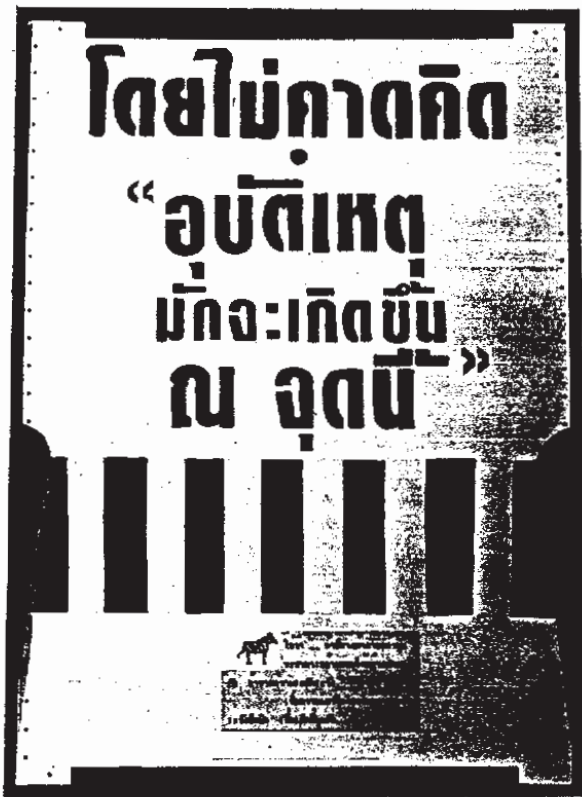
: บ่อยครั้งที่อุบัติเหตุเกิดขึ้นตรงจุดนี้

ข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการ

: ได้ เสนอแนะ ให้ใช้ภาพประกอบที่แสดงความรู้สึกสะเทือนใจ เพื่อความน่าสนใจ

: กว้างดี

1.2 ชั้นที่ 2

หัวข้อเรื่องที่เลือกมาใช้

- : โดยไม่คาดคิด อุบัติเหตุมักจะเกิดขึ้น ณ จุดนี้
- : ทางม้าลาย

ข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการ

- : ให้เน้นหัวข้อ เรื่องในคำที่ต้องการ เน้นโดยให้สั้น เน้นให้ต่างกันไป

1.3 ขั้นตอนงานจริง

หัวข้อที่ใช้

: โดยไม่คาดคิด อุบัติเหตุเกิดขึ้น ณ จุดนี้

COPY คำชี้

(คำบรรยาย)

: คุณมักจะคิดและสอนเด็กอยู่เสมอว่า ข้ามถนนตรงทางม้าลายปลอดภัยที่สุด แต่เพียงแค่นั้นยังไม่พอ...คุณควรจะสอนให้เด็กเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น ขณะข้ามถนน

เพิ่มความระมัดระวังและเอาใจใส่มากขึ้นอีกนิด

เพื่อความปลอดภัยของเด็กที่คุณรัก

2.3 ขั้นตอนงานจริง

หัวข้อเรื่องที่ใช้

: จะมีห่วง หรือไม่มีห่วง ก็ยังคงห่วง

COPY

(คำบรรยาย)

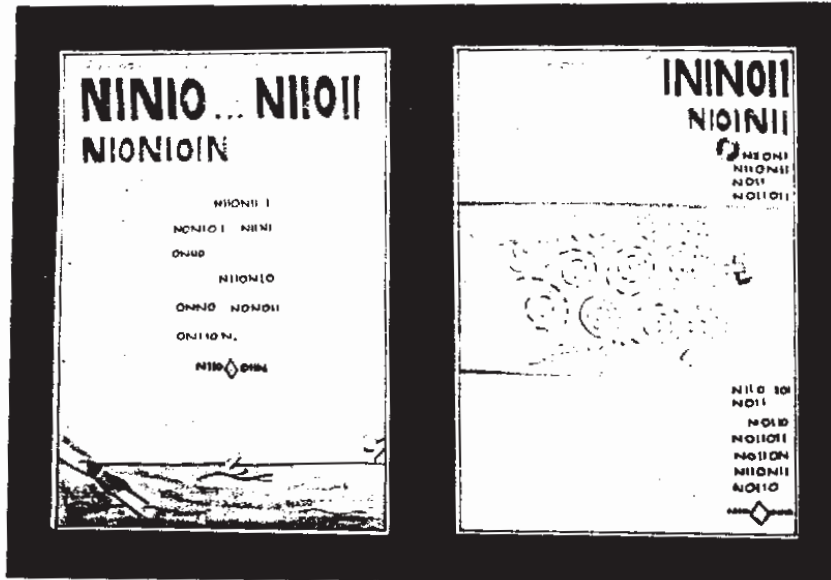
: ไม่คิดว่าเด็กของคุณ ว่ายหน้าไม้เป็นหรือว่าหน้าไม้เป็น
คุณก็ยังคงต้องคอยดูแลเอาใจใส่ขณะที่พวกเขาเล่นหน้ากันอยู่ ไม่
ควรที่จะให้เล่นกันตามลำพัง

เพิ่มความระมัดระวังและเอาใจใส่มากขึ้นอีกนิด

เพื่อความปลอดภัยของ เด็กที่คุณรัก

2. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ให้ระวัง เด็กจะเกิดอุบัติเหตุขณะเล่นน้ำ

2.1 ชั้นที่ 1

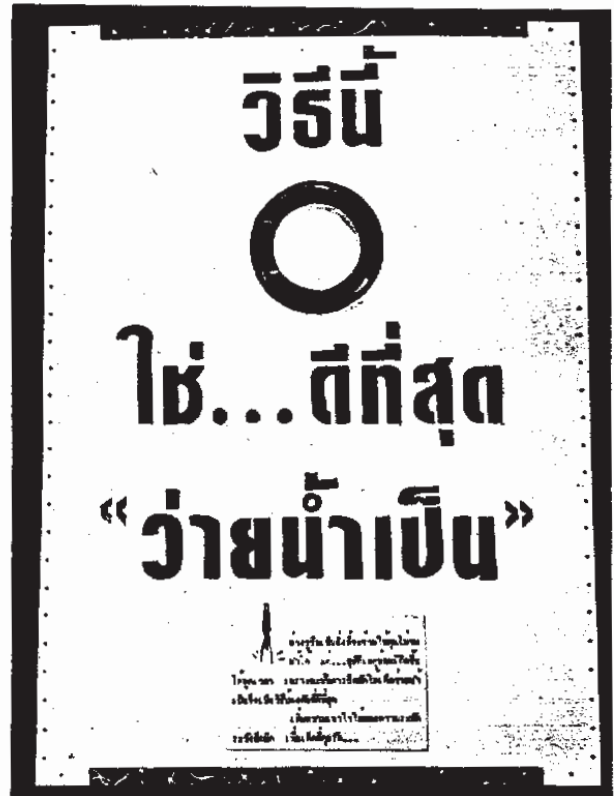
หัวข้อเรื่องที่เกิดขึ้น

- : วรรณิ... ไข่... ตีที่ลุด
- : ยูชีพ ไข่ ช่วยชีพ
- : สระน้ำ... ออกกำลัง
- : เด็กหายใจใต้น้ำได้ชะที่ไหน

ข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการ

- : ดูลงบไป ให้ใช้ภาพประกอบที่น่าสนใจ ก่อให้เกิดความสะเทือนใจมากขึ้น

2.2 ชั้นที่ 2

หัวข้อเรื่องที่เลือกมาใช้

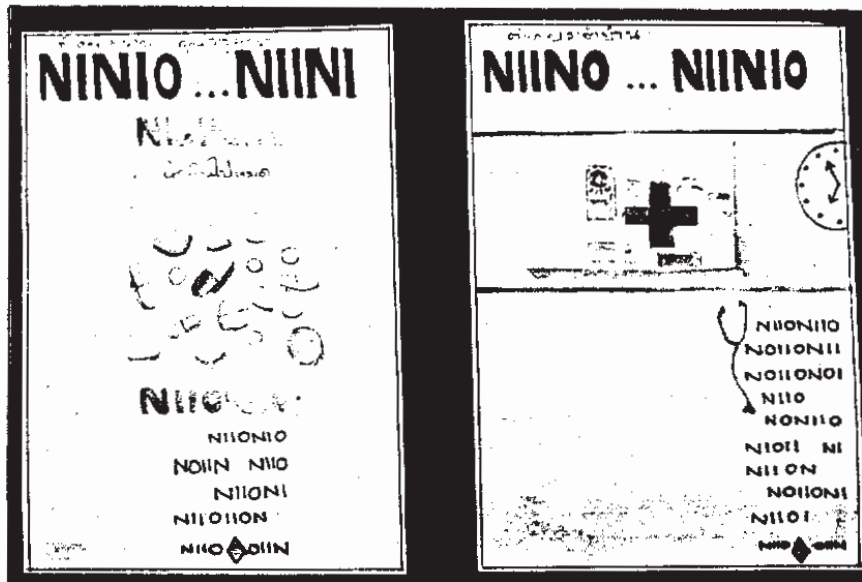
- : วิธีนี้ ..ใช้ ..ดีที่สุด
- : จะมีห้วง หรือไม่มีห้วง ก็ยังต้องห้วง

ข้อ เสนอแนะของ คณะกรรมการ

- : ให้เน้นที่คำว่า "ห้วง" ให้เป็นสื่อเดียวกัน คือเน้นในส่วนที่ ต้องการ เน้น

3. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ระวังเรื่อง เด็กหยิบยามาทานขัดยไม่รู้

3.1 ชั้นที่ 1

หัวข้อเรื่องที่คิด

- : ถ้าคุณเป็นเด็กคุณไม่รู้หรือว่าอันไหนมีพิษ
- : อืมม...น่ากินจัง
- : คุณลืมไปแล้วหรือ เด็ก ยังอ่านหนังสือไม่ออก

ข้อ เสนอแนะของ คณะกรรมการ

- : ให้ใช้ภาพประกอบที่ดูแล้วสะเทือนใจกว่านี้

3.2 ชั้นที่ 2

คุณลืมไปแล้วหรือ?
เด็ก
อ่านหนังสือไม่ออก

คุณอาจได้พบกับอาการ ใน
ความวิตกกังวล ขาดสมาธิ
ใจหาย
คุณอาจจะหาวิธีที่ช่วยคุณ
ได้โดยการอ่านหนังสือไม่ออก
แล้ว
เป็นการดีที่คุณจะลองใช้
วิธีนี้ เพื่อความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้น...

ถ้าคุณอายุ 3 ขวบ
คุณไม่รู้หรือว่า
อันไหนมีพิษ

คุณอาจได้พบกับอาการ ใน
ความวิตกกังวล ขาดสมาธิ
ใจหาย
คุณอาจจะหาวิธีที่ช่วยคุณ
ได้โดยการอ่านหนังสือไม่ออก
แล้ว
เป็นการดีที่คุณจะลองใช้
วิธีนี้ เพื่อความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้น...

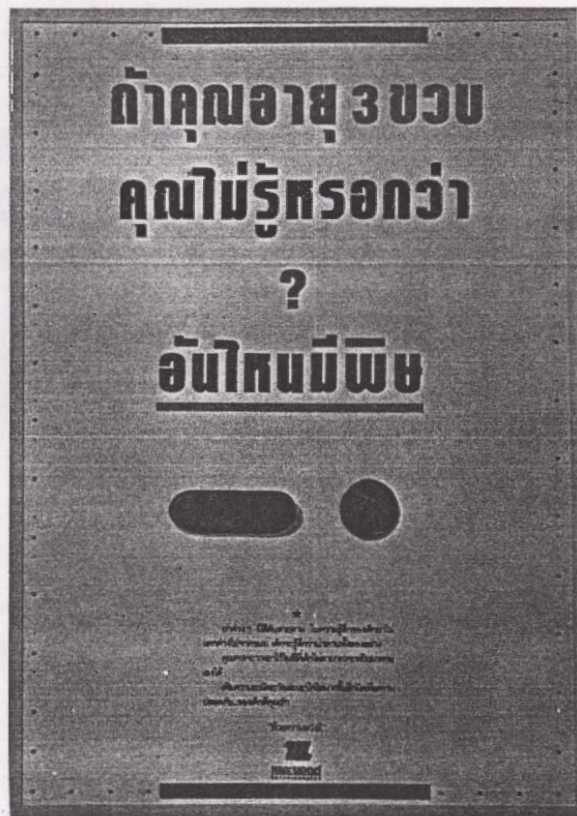
หัวข้อเรื่องที่เลือกมาใช้

- : คุณลืมไปแล้วหรือว่า เด็กอ่านหนังสือไม่ออก
- : ถ้าคุณอายุ 3 ขวบ คุณไม่รู้หรือว่า อันไหนมีพิษ

ข้อเสนอนี้ของคณะกรรมการ

- : ให้เน้นคำที่ต้องการเน้น

3.3 ขั้นตอนงานจริง

หัวข้อเรื่องที่ใช้

- : ถ้าคุณอายุ 3 ขวบ คุณไม่รู้หรอกว่า อันไทม์มีพิษ

COPY

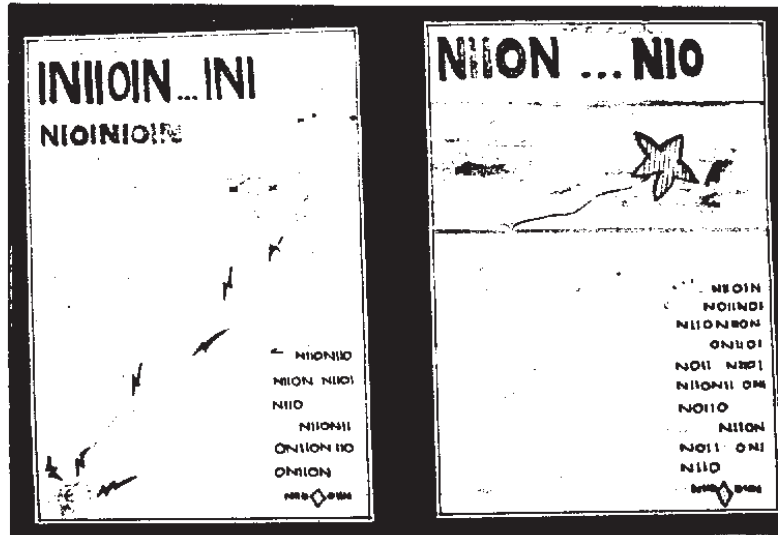
- (คำบรรยาย) : ยาต่าง ๆ มีสีกลิ่นรสต่างกันในความรู้สึกของเด็ก ยาไม่แตกต่างกันไปจากขนม เด็กจะรู้สึกว่าน่าทานทั้งสองอย่าง
- : คุณควรระวังยาไว้ในที่ที่เด็กไม่สามารถจะหยิบมาทานเองได้

เพิ่มความระมัดระวังและเอาใจใส่มากขึ้นอีกนิด

เพื่อความปลอดภัยของเด็กที่คุณรัก

4. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ห้ามไม่ให้เด็กเล่นว่าวในที่มีเสาไฟฟ้า

4.1 ชั้นที่ 1

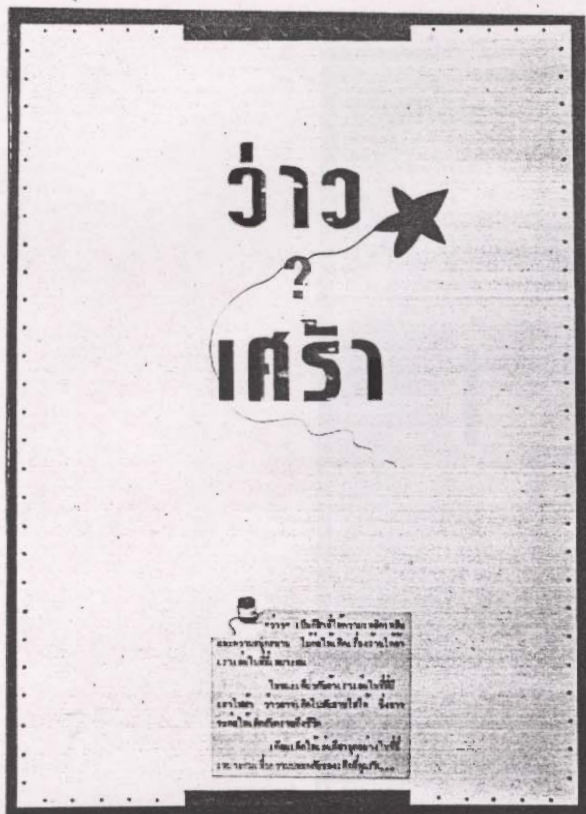
หัวข้อเรื่องที่คิด

- : เล่นว่าวใกล้เสา เราอาจเสียใจ
- : ไฟใส่...สลายใจ
- : พันถูก...จูดตาย

ข้อเสนอนแนะของคณะกรรมการ

- : ให้ใช้ภาพประกอบที่น่าตื่นตัวเกินกว่านี้

4.2 ชั้นที่ 2

หัวข้อเรื่องที่เลือกมาใช้

- : เล่นว่าวใกล้เสา เราอาจเสียใจ
- : ว่าว . เศร้า

ข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการ

- : ให้ตัดสีที่แทรกอยู่ในตัวหัวข้อเรื่องออก ให้ใช้สีเดียวแล้วเน้นคำที่ต้องการ เน้นด้วยสีอื่นที่ต่างกัน

4.3 ขั้นตอนงานจริง

หัวเรื่อง

: ว่าว ? เศร้า

COPY

(คำบรรยาย)

: ว่าว เป็นกีฬาที่ให้ความเพลิดเพลินและสนุกสนาน
 ในขณะเดียวกัน ถ้าเล่นในที่ที่มีเสาไฟอยู่ ว่าวอาจจะไม่พันสายไฟ ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายถึงชีวิตได้

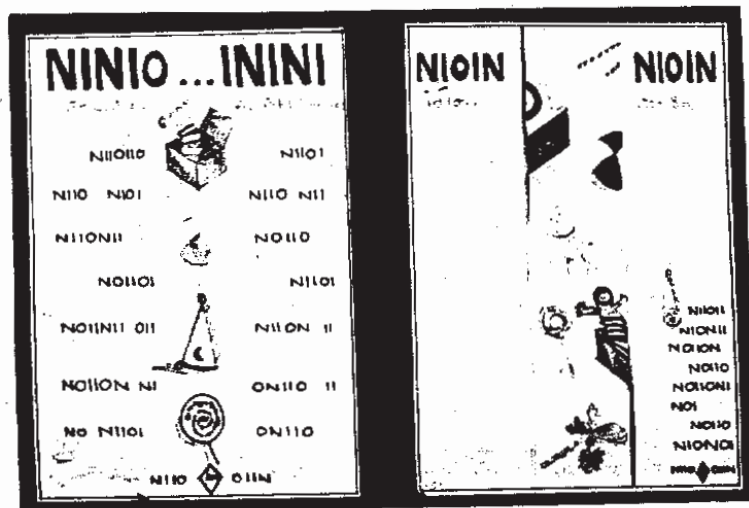
: คุณควรจะต้องให้เด็กเล่นกีฬาทุกอย่างในที่ที่เหมาะสม

เพิ่มความระมัดระวังและเอาใจใส่มากขึ้นอีกนิด

เพื่อความปลอดภัยของเด็กที่คุณรัก

5. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่มองเห็นภัยของของเล่น

5.1 ชั้นที่ 1

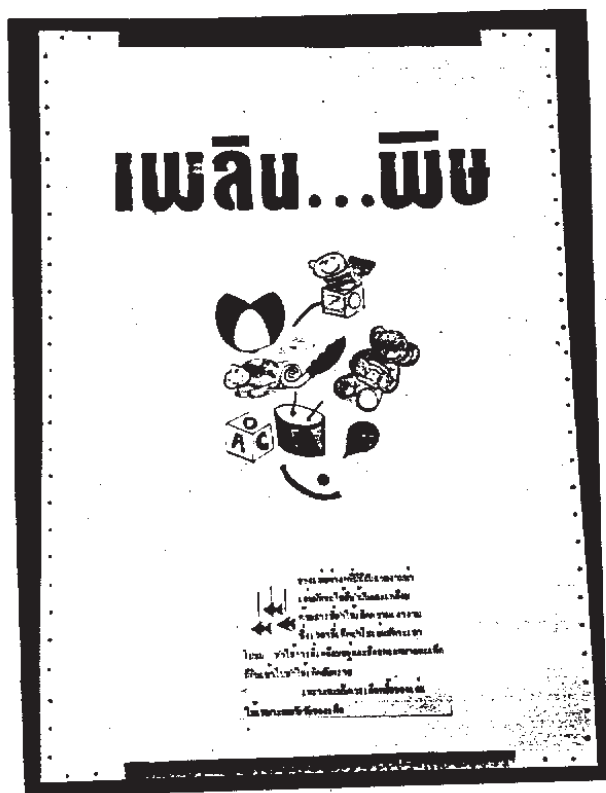
หัวข้อเรื่องที่คิดขึ้น

- : นำเล่นแต่น่ากลัว
- : สีสวยแต่ร้ายพิษ
- : เพลิน...พิษ
- : เพลินพิค แต่ เพลินพิษ
- : นำเล่นดีสง

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

- : ให้อำเภอประกอบที่ดูน่าละเทือนใจขึ้นอีก

5.2 ชั้นที่ 2

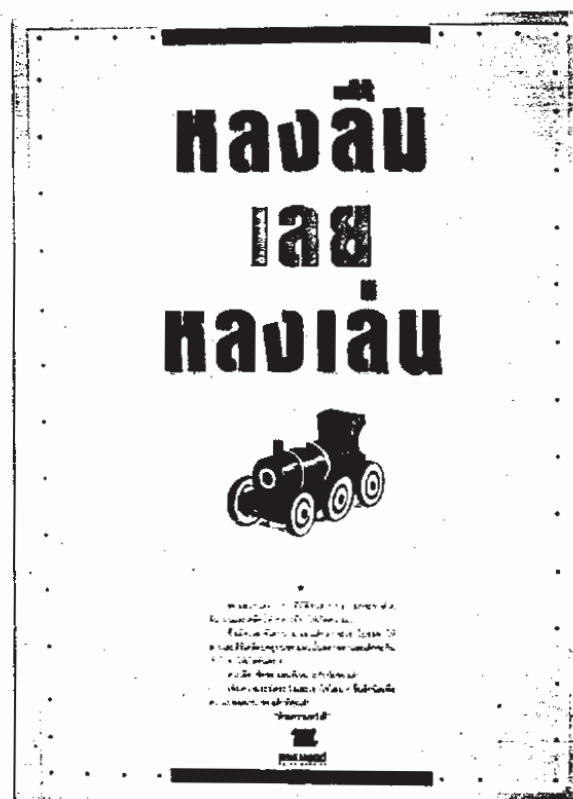
หัวเรื่องที่เลือกมาใช้

- : เพลิน...พีช
- : หลงลืม เลย หลงเล่น

ข้อเสนอนำเสนอของคณะกรรมการ

- : ให้ตัดสิ่งที่แทรกอยู่ในหัวเรื่อง ออก เน้นเป็นคำ ๆ ที่ต้องการเน้น

5.3 ขั้นตอนงานจริง

หัวเรื่อง

: หลงลืม เลย หลงเล่น

COPY

(คำบรรยาย)

: ของเล่นชนิดต่าง ๆ ที่มีล้อสั่นส่ายงาม มักจะทำด้วยสีน้ำมันและเคลือบด้วยสารที่
ทำให้เกิดความเงา

ซึ่ง เมื่อเวลาที่เด็กนำมาเล่นมักจะเอาไปอม ทำให้สารและสีที่เคลือบอยู่บนของเล่น
นั้นลอกออกมาและเด็กจะกินเข้าไป ทำให้เกิดอันตราย

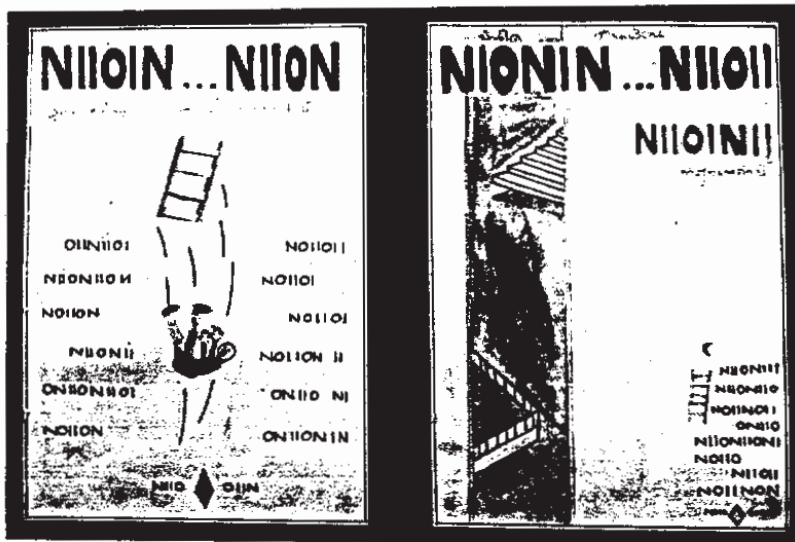
: ควรเลือกซื้อของเล่นที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก

เพิ่มความระมัดระวังและเอาใจใส่มากขึ้นอีกนิด

เพื่อความปลอดภัยของเด็กที่คุณรัก

6. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่คอยดูในขณะที่เด็กกำลังขึ้นลงบันไดหรือที่สูง

6.1 ชั้นที่ 1

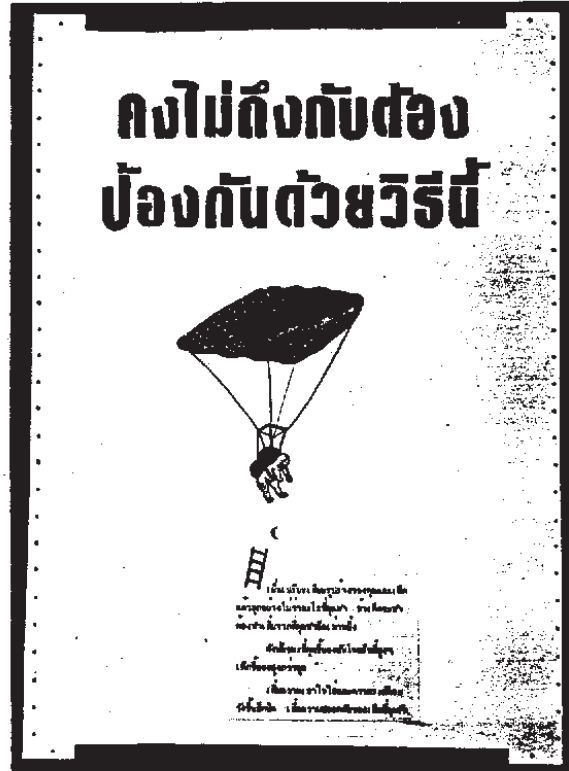
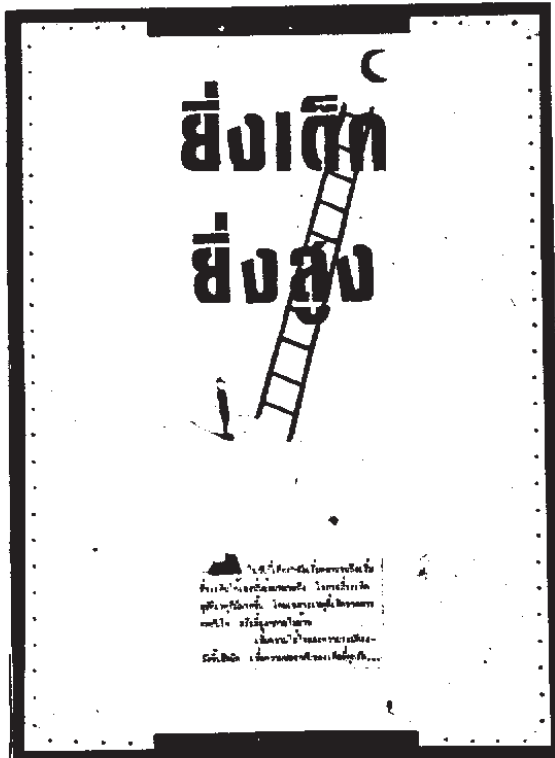
หัวข้อเรื่องที่เกิดขึ้น

- : คงไม่ถึงกับต้องป้องกันด้วยวิธีนี้
- : คุณแค่ก้าวลูกต้องกระโดด
- : บันได ยาน เรือ ที่สูง ๆ เหล่านี้
- : เรามีทางป้องกันที่ดีกว่านี้
- : คุณก้าวเพียงหนึ่ง ลูกก้าวถึงสอง

ข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการ

- : ให้ใช้ภาพประกอบที่น่าสนใจมากขึ้น

6.2 ชั้นที่ 2

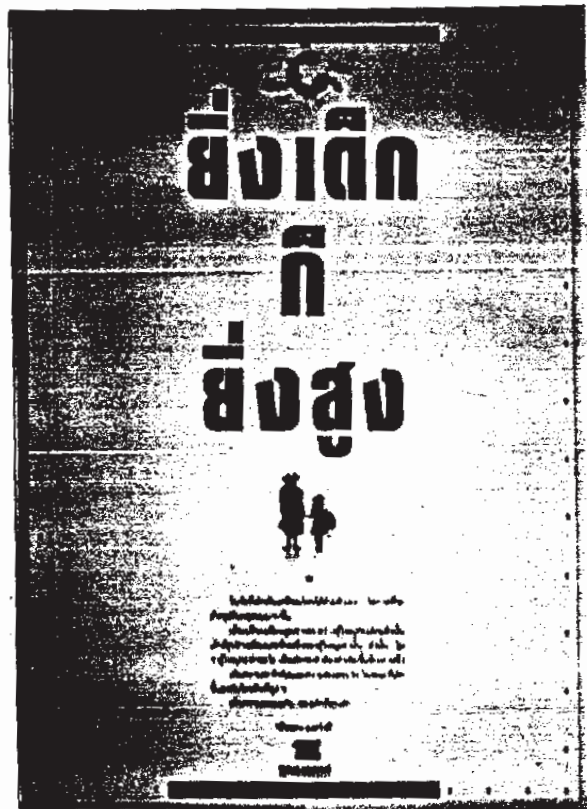
หัวเรื่องที่เลือกมาใช้

- : คงไม่ถึงกับต้องป้องกันตัววิธีนี้ (เด็กใกล้ร่วมอยู่ชีพ)
- : ยี่งเด็ก ยี่งสูง

ข้อเสนอนแนะของคณะกรรมการ

- : ให้ตัดลึที่แทรกอยู่ใน หัวเรื่อง แล้ว เน้นคำที่ ต้องการ เน้น

6.3 ขั้นตอนงานจริง

หัวข้อเรื่อง

: ยิ่งเด็ก ก็ ยิ่งสูง

COPY

(คำบรรยาย)

: ในวัยที่เด็กเริ่มเคลื่อนไหวได้ด้วยตัวเอง โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุย่อมมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับรูปร่างระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กแล้วนั้น เด็กมีรูปร่างเพียงแค่ว่าครึ่งหนึ่งของผู้ใหญ่เท่านั้น ดังนั้นไม่ว่าผู้ใหญ่จะทำอะไร เด็กจะต้องทำเพิ่มขึ้นอีกเท่าหนึ่ง

เพิ่มความระมัดระวังและเอาใจใส่มากขึ้นอีกนิด

เพื่อความปลอดภัยของเด็กที่คุณรัก

7. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ไม่วางอาวุธร้ายแรงไว้ในที่ที่เด็กหยิบได้

7.1 ชั้นที่ 1

หัวข้อเรื่องที่เกิดขึ้น

- : ไม่รู้หรือหาก้าไม่ลองยิง
- : เหมาะสำหรับตำรวจเท่านั้น
- : ไม่เหมาะสำหรับเด็ก
- : ของเล่นของตำรวจ
- : เป็นแค่รูป ไม่น่ากลัวอะไรหรอก
- : ถ้าไม่มี ละดีกว่า

ข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการ

- : ให้ใช้ภาพประกอบที่น่าตื่น ตื่นมากกว่านี้

7.2 ชั้นที่ 2

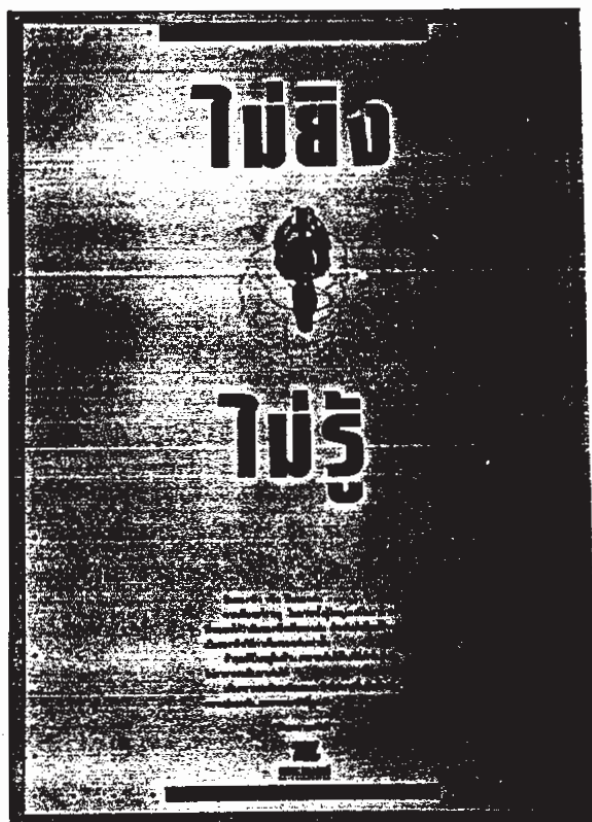
หัวข้อเรื่องที่เลือกมาใช้

- : ไม่ยิง ก็ ไม่รู้
- : ถ้าไม่มี จะดีกว่า

ข้อเสนอนำเสนอของคณะกรรมการ

- : ให้ตัดสีที่แทรกอยู่ในหัวเรื่องออก แล้วเน้นที่คำว่า "ยิง"

7.3 ขั้นตอนงานจริง

หัวข้อเรื่อง

: ไม่ยิง ... ไม่รู้

COPY

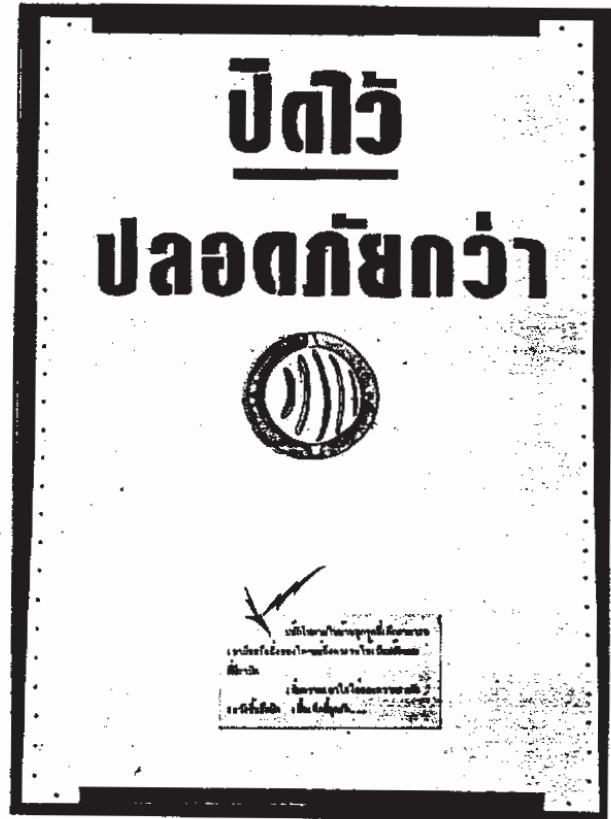
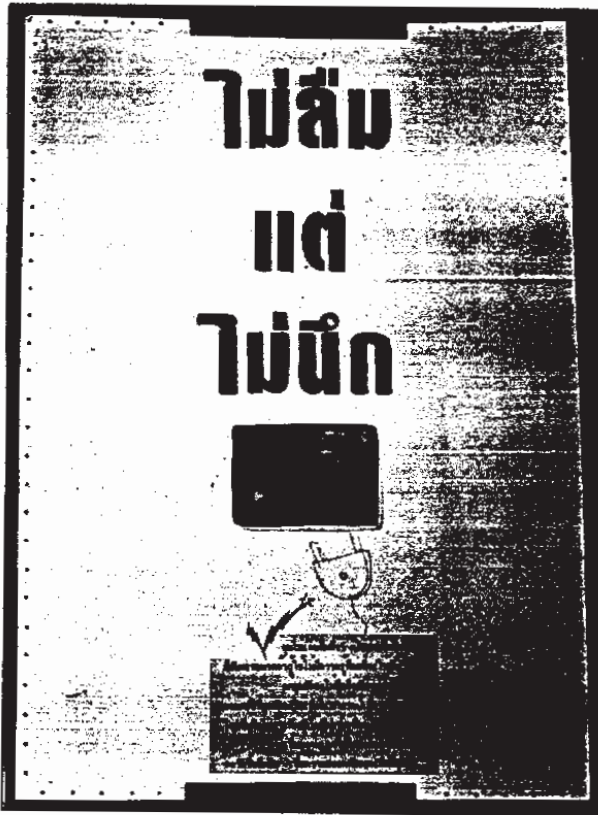
(คำบรรยาย) : ปืนของจริงหรือปืนของเล่น จากเพียงแต่การดูในบางครั้ง ผู้ใหญ่เองก็ไม่สามารถที่จะบอกได้ว่าเป็นของจริงหรือของเล่น สำหรับเด็กถึงแม้ว่าจะเป็นของจริงก็มีค่าเพียงของเล่นเท่านั้น ถ้าคุณมีปืนอยู่ในบ้าน ควรจะเก็บไว้ในที่ที่เด็กไม่รู้หรือไม่สามารถหยิบมาเล่นได้

เพิ่มความระมัดระวังและเอาใจใส่มากขึ้นอีกนิด

เพื่อความปลอดภัยของเด็กที่คุณรัก

8.2 ชั้นที่ 2

หัวข้อเรื่องที่เลือกมาใช้

- : ไม่ลืม แต่ ไม่ผิด
- : ปิดไว้ ปลอดภัยกว่า

ข้อเสนอนำเสนอของคณะกรรมการ

- : ให้นำทั้งสองอันมารวมกัน

8.3 ขั้นตอนงานจริง

หัวเรื่อง

: ไม่ลืม แต่ ไม่ผิด

COPY

(คำบรรยาย)

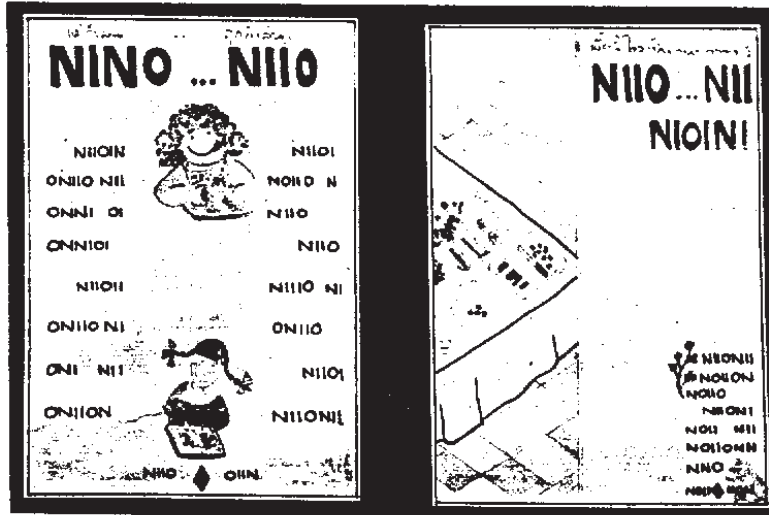
- : คุณไม่ลืมว่าไฟฟ้ามีอันตรายแค่ไหน และคุณรู้อยู่แล้วว่าเด็กมีนิสัยที่ซ้ล่งล้ยและ
 อยากรู้อยากเห็น เด็กมักจะเอาสิ่งของไปเหยียบที่ปลั๊กไฟ เพื่อจะได้รู้ว่าข้างในมีอะไร
 : ดังนั้นปลั๊กไฟทุกจุดที่เด็กเอื้อมถึง ควรจะไขปลั๊กแบบที่มีฝาปิด

เพิ่มความระมัดระวังและเอาใจใส่มากขึ้นอีกนิด

เพื่อความปลอดภัยของเด็กที่คุณรัก

9. แผ่นภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ระวัง เด็กจะเอาของมีคมไปเล่น

9.1 ชั้นที่ 1

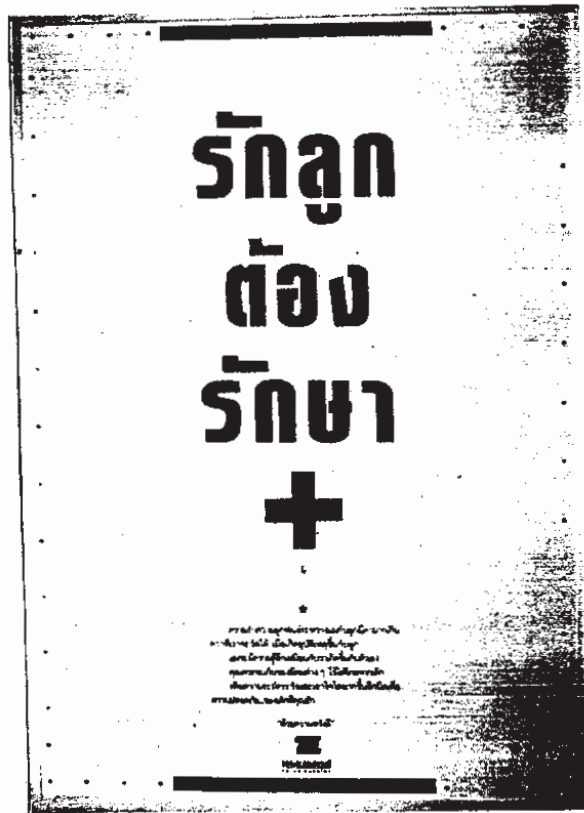
หัวข้อเรื่องที่เกิดขึ้น

- : เห็นแม่เล่น ลูกเล่นบ้าง
- : เสียนแบบดารา
- : มือดีใคร เป็นคนทำอาหาร
- : แม่ทำจริง ลูกทำเล่น
- : 2 คน 2 คม 2 แบบ

ข้อเสนอนแนะของคณะกรรมการ

- : ให้อำนาจประกอบที่นำตีพิมพ์เด่นมากกว่านี้

9.3 ขั้นตอนงานจริง

หัวข้อเรื่อง

: รักลูก ต้อง รักษา

COPY

(คำบรรยาย)

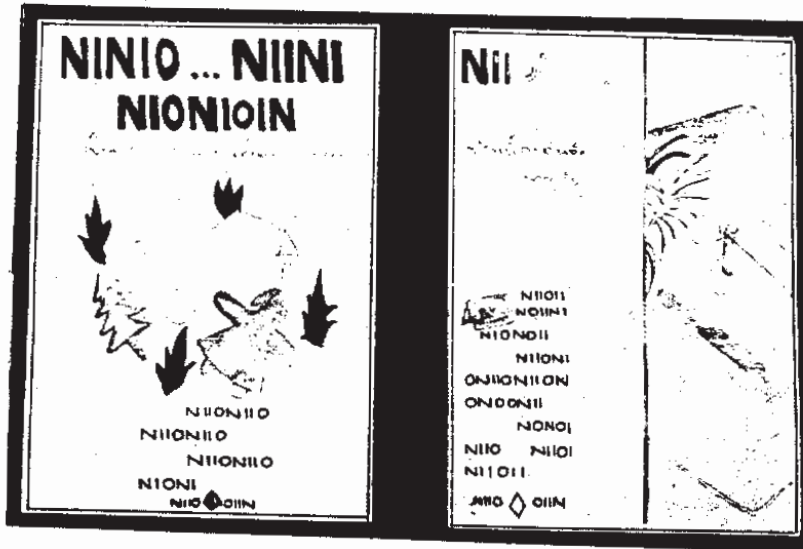
: ความรัก ความผูกพันระหว่างแม่กับลูกมีค่ามากเกินกว่าที่เราวัดได้ เมื่อเกิด
อุบัติเหตุขึ้นกับลูก แม่จะมีความรู้สึกเหมือนกับว่าเกิดขึ้นกับตัวเอง
คุณควรที่จะเก็บของมีคมต่าง ๆ ไว้ให้ไกลจากเด็ก

เพิ่มความระมัดระวังและเอาใจใส่มากขึ้นอีกนิด

เพื่อความปลอดภัยของเด็กที่คุณรัก

10. แผนภาพโฆษณาที่เตือนให้ผู้ใหญ่ดูเด็กไม่ให้นำไม้ขีดไฟมาเล่น

10.1 ชั้นที่ 1

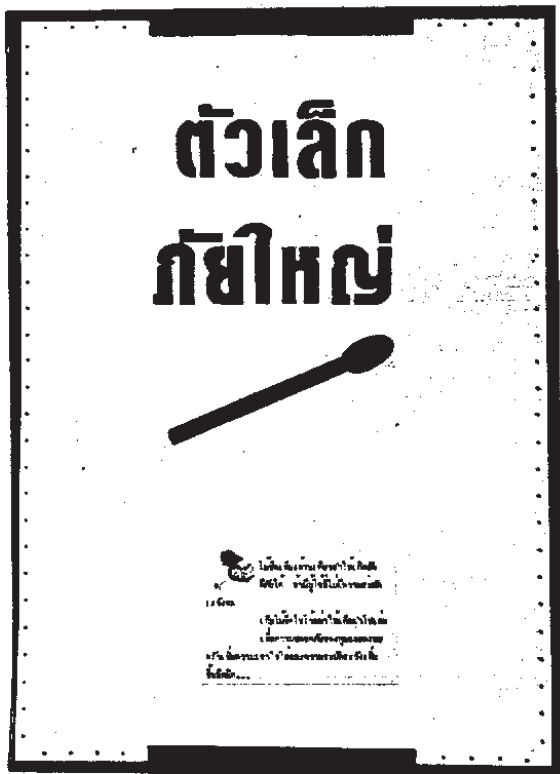
หัวข้อเรื่องที่เกิดขึ้น

- : ห้ามเด็กเล่น
- : ความลุ่มหลงหมด หายไปด้วยไม้ขีดไฟเพียงก้อนเดียว
- : ลากหน้ามือ เป็นหลังมือ เพราะไม้ขีดไฟ
- : ของลอง ของเล่น ถ้าเป็นจริง
- : เป็นเพียงของเล่น คุณคงไม่เสียชีวิตหรอก

ข้อเสนอนั้นของคณะกรรมการ

- : ให้อำนาจประกอบที่ดูแลแล้วละเกือบใจ

10.2 ชั้นที่ 2

หัวข้อเรื่องที่เลือกมาใช้

- : ตัวเล็ก ภัยใหญ่
- : ของลอง ของเล่น ถ้าเป็นจริง

ข้อเสนอนำเสนอของกรรมการ

- : การวางตัวอักษรของหัวข้อเรื่อง ควรจะมีน้ำหนักสอดคล้องกับชั้นอื่น

10.3 ขั้นตอนงานจริง

หัวเรื่อง

: ตัวเล็ก แต่ ภัยใหญ่

COPY

(คำบรรยาย)

- : ไม้ขีดไฟเพียงก้านเดียวอาจทำให้เกิดความเสียหายได้มากมายนัก
ถ้ามีผู้ใช้ที่ไม่รู้ถึงโทษหรือขาดความระมัดระวัง
- : เก็บไม้ขีดไฟให้ห่างจากเด็ก

เพิ่มความระมัดระวังและเอาใจใส่มากขึ้นอีกนิด

เพื่อความปลอดภัยของ เด็กที่คุณรัก

บรรณานุกรม

สำนักงานป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี, บทความอุบัติเหตุในเคหสถาน, กรุงเทพฯ:
วิจิตร บุญยะฆตระ, คำลัตราจารย์นายแพทย์. บทความอุบัติเหตุในเคหสถาน, กรุงเทพฯ.